

Prez. W. R. N., jak i podległych pionów Drobnej Wytwórczości na odcinku organizowania usług rzemieślniczych dla wsi była niewystarczająca.

Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prez. WRN. do: 1. Sporządzenia siatki punktów usługowych dla wsi ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb spółdzielni produkcyjnych i państwowych gosp. rolnych — biorąc pod uwagę terenowe zapotrzebowania na odpowiednie kategorie usług — przeprowadzając okresową analizę i korekturę tej siatki.

2. Czuwania nad faktyczną realizacją ustalonej siatki usług przez poszczególne piony Drobnej Wytwórczości, jak również przez rzemiosło.

3. Usprawnienia poczyniła Prezydium Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych w zakresie realizacji usług rzemieślniczych dla wsi, oraz kontrolę działalności tychże poprzez wstawianie do planów pracy Prez. W. R. N. okresowych analiz Prezydium Powiatowych Rad Narodowych.

4. Dopilnowania, by puła surowców wolno-rynkowych dla celów usługowych rozprowadzana przez C. R. S. docierała do punktów usługowych i rzemieślniczych w ramach siatki poprzez ścisłą kontrolę obowiązujących przepisów.

5. Zwiększenia nacisku na przeprowadzenie produktywizacji rzemieślników o ograniczonej zdolności do pracy, oraz na szkolenie przez piony Drobnej Wytwórczości kadr rzemieślniczych wśród młodzieży, kobiet i inwalidów.

6. Udzielenia wszechstronnego poparcia w kierunku przechodzenia rzemiosła zarówno do spółdzielni pracy, jak i do spółdzielni pomocniczych.

7. Wzmocnienia akcji zwalczania podziemia gospodarczego szczególnie przez Prezydium Gminnych Rad Narodowych, wciągając w akcję tą szeroko czynnik społeczny — przy udziale samorządu gospodarczego rzemiosła.

II.

Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje terenowe Rady Narodowe, Komisje Rad i Prezydium tych Rad do realizacji wytycznych zawartych w tej uchwale.

Za Prezydium R. N.:

Antoniszczak Jan
Sekretarz Prez.

Dobieszak Ryszard
Przew. Prez.

3

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie

z 7 stycznia 1953 r.

o wprowadzeniu obowiązku świadczenia usług transportowych na rzecz odśnieżenia dróg oraz torów P. K. P.

Na podstawie art. 16 ust. 1 Ustawy z dnia 2. III. 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 130), § 1 p. 5, § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1951 r. w sprawie świadczenia usług transportowych na niektóre cele ogólnogospodarcze (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 359) oraz § 5 Zarządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 9 października 1951 r. w sprawie sposobu zgłaszania zapotrzebowania na ulgi transportowe i powoływanie do ich świadczenia (Monitor Polski Nr. A/98, poz. 1935) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1. Z dniem 15 listopada 1952 r. wprowadza się na całym obszarze województwa obowiązek świadczenia usług transportowych na rzecz odśnieżenia dróg publicznych oraz torów PKP.

§ 2. Obowiązek wymieniony w § 1 niniejszego zarządzenia wprowadza się na czas do dnia 15 kwietnia 1953 r.

§ 3. Świadczenia mają być wykonywane przy pomocy:

- samochodów ciężarowych przystosowanych do zawieszania doczepnych pługów odśnieżnych;
- samochodów ciężarowych przystosowanych do przewożenia druznów do odśnieżania dróg publicznych oraz torów PKP.;
- samochodów ciężarowych do przewożenia materiałów i narzędzi niezbędnych do zwalczania skutków zaśnieżenia dróg, jak materiały pędne, żwir, piasek itp.

Samochody wymienione w punkcie a—c winny posiadać łańcuchy przeciwślizgowe oraz po 2 łopaty do śniegu, a nadto samochody wymienione w punkcie b) winny być obciążone balastem.

§ 4. Samochody wymienione w § 3 pkt. a) niniejszego rozporządzenia mogą być zatrudnione w akcji najwyżej przez 168 godzin przy zapewnieniu obsługi zmianowej.

Po upływie następnych siedmiu dni samochód może być zażądany do świadczeń po raz drugi.

§ 5. Od obowiązków świadczenia usług transportowych na rzecz odśnieżenia dróg publicznych zwalnia się samochody wymienione w § 2 ust. 2, poz. 1, 2 Rozporządzenia

Rady Ministrów z dnia 5 września 1951 r. oraz samochody zarobkowe przeznaczone do przewożenia przesyłek pocztowych i samochody straży pożarnych.

Za Prezydium R. N.: **Taborowicz Andrzej**, Zast. Przew. Prez.

4

OBWIESZCZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie

z 7 stycznia 1953 r.

w sprawie ustalenia wytycznych dotyczących zestawów sprzętu do zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów.

Prezydium W. R. N. w Krakowie podaje do wiadomości zainteresowanym Zakładom zarządzenie Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 10 czerwca 1952 r. w sprawie ustalenia norm zestawów sprzętu do tłumienia pożarów w zarodku i zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów.

Za Prezydium R. N.: **Taborowicz Andrzej**, Zast. Przew. Prez.

Załącznik

ZARZĄDZENIE

KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z 10 czerwca 1952 r.

w sprawie ustalenia wytycznych dotyczących zestawów sprzętu do zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów.

Na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 sierpnia 1951 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w budynkach oraz na budowach (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 360) wprowadzam wytyczne do ustalenia zestawów sprzętu, który powinien znajdować się na poszczególnych nieruchomościach lub ich zespołach.

§ 1. Powiatowe — Miejskie Komendy Straży Pożarnych w zależności od warunków miejscowych, określają terminy wprowadzenia zaopatrzenia nieruchomości w sprzęt przewidziany w wytycznych, oraz zwrócić się do Prezydium Powiatowej Rady Narodowej o wydanie zarządzeń podległych Prezydium celem wprowadzenia terminów w życie na podstawie § 4 ust. 2, wyżej wymienionego rozporządzenia Min. Gospodarki Komunalnej.

§ 2. W zakładach pracy resortów, które nie posiadają własnej służby ochrony przeciwpożarowej, terminy zaopatrzenia w sprzęt na podstawie niniejszych wytycznych ustalane zostaną na zasadach § 1.

§ 3. W zakładach pracy resortów, w których zorganizowana jest własna służba ochrony przeciwpożarowej, przewidziana w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 4. II. 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 404 z dnia 13 listopada 1951 r. oraz na podstawie § 2 rozporządzenia Min. Gospodarki Komunalnej z dnia 14 listopada 1951 r. termin wprowadzenia oraz centralne uregulowanie zestawów sprzętu na podstawie niniejszych wytycznych, ustala właściwi inspektorzy ochrony przeciwpożarowej w wyniku przeprowadzonych przez nich kontroli.

§ 4. W pomieszczeniach, budynkach i obiektach specjalnych oraz na budowach, wymagających odrębnego zabezpieczenia przeciwpożarowego, ewentualne uzupełnienie zestawów sprzętu i urządzeń w oparciu o powyższe wytyczne Komendy Głównej ustala:

- w resortach posiadających własną służbę ochrony przeciwpożarowej, właściwi inspektorzy ochrony przeciwpożarowej zgodnie z § 3;
- w pozostałych resortach Wojewódzcy Komendanci Straży Pożarnych.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednocześnie traci moc obowiązującą instrukcja służbowa Nr. 26 z dnia 28 września 1951 r.

Komendant Główny: **J. Kwiatkowski**

Wytyczne

Lp. — Rodzaj pomieszczenia (zwykłe). — Sprzęt i urządzenia gaśnicze, które mogą być stosowane. — Objaśnienia i normy.

1. — Pomieszczenia biurowe (zwykłe). — a) wiadra do wody; b) hydronetki wodne; c) hydronetki wodno-pianowe, ewentualnie hydropułty; d) gaśnice pianowe; e) krany pożarowe z 1 odcinkiem węża „C” i prądownicą. — Na poszczególnych kondygnacjach przy systemie korytarzowym, należy przewidzieć po 1 hydronetkę lub gaśnicę co 20 m na całej długości korytarza. W pomieszczeniach bez korytarzy po 1 hydronetkę lub gaśnicę na każde 200 m². Jako zasadę należy przyjąć zabezpieczenie hydronetkami, jak najbardziej unikając stosowania gaśnic.

2. — Pomieszczenia biurowe specjalne (skarbcie, biura planowania itp. — a) gaśnice śniegowe i proszkowe; b) kocioł azbestowy. — 1 gaśnica lub 1 kocioł azbestowy na każde pomieszczenie.